

V Bruseli 26. mája 2020
REV1 – nahrádza oznámenie
z 19. marca 2018

OZNÁMENIE ZAJINTERESOVANÝM STRANÁM

VYSTÚPENIE SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA A PRAVIDLÁ EÚ V OBLASTI AUDIOVIZUÁLNYCH MEDIÁLNYCH SLUŽIEB

Spojené kráľovstvo 1. februára 2020 vystúpilo z Európskej únie a stalo sa „tretou krajinou“¹. V dohode o vystúpení² sa stanovuje prechodné obdobie, ktoré sa skončí 31. decembra 2020³. Do uvedeného dátumu sa právo Únie v celom svojom rozsahu uplatňuje na Spojené kráľovstvo a v Spojenom kráľovstve⁴.

EÚ a Spojené kráľovstvo budú počas prechodného obdobia rokovať o dohode o novom partnerstve, ktorou sa ustanoví najmä oblasť voľného obchodu. Nie je však isté, či sa takáto dohoda uzavrie a nadobudne platnosť na konci prechodného obdobia. V každom prípade by takáto dohoda vytvorila vzťah, ktorý by bol z hľadiska podmienok prístupu na trh veľmi odlišný od účasti Spojeného kráľovstva na vnútornom trhu⁵, v colnej únii EÚ a v oblasti DPH a spotrebných daní.

Okrem toho bude po skončení prechodného obdobia Spojené kráľovstvo tretou krajinou, pokiaľ ide o vykonávanie a uplatňovanie práva Únie v členských štátoch EÚ.

Preto sa všetky zainteresované strany, a najmä hospodárske subjekty, upozorňujú na právny stav po skončení prechodného obdobia.

¹ Tretia krajina je krajina, ktorá nie je členom EÚ.

² Dohoda o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, Ú. v. EÚ L 29, 31.1.2020, s. 7 (ďalej len „dohoda o vystúpení“).

³ Prechodné obdobie možno pred 1. júlom 2020 jedenkrát predĺžiť najviac o jeden alebo dva roky (článok 132 ods. 1 dohody o vystúpení). Vláda Spojeného kráľovstva takéto predĺženie zatiaľ vylučuje.

⁴ S výhradou určitých výnimiek stanovených v článku 127 dohody o vystúpení, ktoré nie sú relevantné v kontexte tohto oznámenia.

⁵ V dohode o voľnom obchode sa predovšetkým nestanovujú koncepty vnútorného trhu (v oblasti tovaru a služieb), ako je vzájomné uznávanie, zásada krajiny pôvodu a harmonizácia. Dohodou o voľnom obchode sa neodstraňujú ani colné formality a kontroly vrátane tých, ktoré sa týkajú pôvodu výrobkov a ich vstupov, ani zákazy a obmedzenia dovozu a vývozu.

Odporúčania zainteresovaným stranám:

Poskytovateľom služieb, ktorí patria do rozsahu pôsobnosti smernice 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb, sa vzhľadom na toto oznámenie odporúča najmä posúdiť dôsledky konca prechodného obdobia.

Po skončení prechodného obdobia sa už na Spojené kráľovstvo nebudú uplatňovať pravidlá EÚ v oblasti audiovizuálnych a mediálnych služieb, a najmä smernica 2010/13/EÚ⁶ (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách). Má to najmä tieto dôsledky:

1. KRAJINA PÔVODU A PRÁVOMOC

Smernica o audiovizuálnych mediálnych službách vychádza z tzv. zásady krajiny pôvodu, podľa ktorej poskytovatelia mediálnych služieb⁷ vo všeobecnosti podliehajú len právnym predpisom a právomoci svojho členského štátu pôvodu (ako je určený v smernici), a to aj v prípade prijímania a/alebo retransmisie ich programov v iných členských štátoch EÚ.

V smernici o audiovizuálnych mediálnych službách sú stanovené osobitné pravidlá na určenie členského štátu EÚ, ktorý má v súlade so zásadou krajiny pôvodu právomoc nad poskytovateľom mediálnych služieb. Konkrétne sa v nej uvádza, že takíto poskytovatelia patria do právomoci orgánov členského štátu, v ktorom sú usadení, a to na základe osobitných kritérií stanovených v smernici⁸. Ak tieto kritériá nie sú použiteľné, pre poskytovateľov mediálnych služieb vysielajúcich cez satelit sú stanovené doplnkové kritériá⁹. Ak nie je použiteľné žiadne z uvedených kritérií, príslušným členským štátom je ten štát, v ktorom je poskytovateľ usadený v zmysle článkov 49 až 55 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

⁶ Smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) (Ú. v. EÚ L 95, 15.4.2010, s. 1).

Táto smernica bola nedávno revidovaná smernicou (EÚ) 2018/1808, ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) s ohľadom na meniace sa podmienky na trhu (Ú. v. EÚ L 303, 28.11.2018, s. 69).

⁷ Ako sú vymedzené v smernici o audiovizuálnych mediálnych službách.

⁸ Medzi tieto kritériá patria najmä sídlo poskytovateľa, miesto, kde sa prijímajú redakčné rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe, či miesto, kde pôsobí podstatná časť zamestnancov zabezpečujúcich poskytovanie služby (pozri článok 2 ods. 3 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách).

⁹ Ide o tieto kritériá: členský štát, v ktorom sa nachádza pozemná satelitná stanica na prenos signálu, alebo ak sa v členskom štáte nenachádza pozemná satelitná stanica na prenos signálu, členský štát, ktorého družicovú kapacitu poskytovateľ využíva (pozri článok 2 ods. 4 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách).

Po skončení prechodného obdobia poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb, ktorí v súčasnosti patria do právomoci orgánov Spojeného kráľovstva (napríklad preto, že sú usadení v Spojenom kráľovstve v zmysle smernice), možno budú patriť do právomoci jedného z členských štátov EÚ, ak sú splnené kritériá stanovené v článku 2 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách. Členské štáty EÚ budú mať navyše možnosť prijímať akékoľvek opatrenia, ktoré budú pokladať za vhodné v súvislosti s audiovizuálnymi mediálnymi službami prichádzajúcimi zo Spojeného kráľovstva ako tretej krajiny, ktoré nespĺňajú podmienky stanovené v článku 2 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách, a to za predpokladu, že sú v súlade s právom Únie a medzinárodnými záväzkami Únie a prípadne v medziach Európskeho dohovoru o cezhraničnej televízii¹⁰ (pozri odôvodnenie 54 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách).

2. KRAJINA PÔVODU A SLOBODA VYSIELANIA/PRÍJMU

Podľa článku 3 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách majú členské štáty EÚ zabezpečiť voľný príjem a nemajú obmedzovať retransmisiu audiovizuálnych mediálnych služieb z iných členských štátov na svoje územie z dôvodov, ktoré patria do oblastí koordinovaných touto smernicou.

Po skončení prechodného obdobia sa už na audiovizuálne mediálne služby poskytovateľov mediálnych služieb zo Spojeného kráľovstva, ktoré budú prijímané alebo opätovne vysielané v EÚ, nebude vzťahovať sloboda príjmu a retransmisie stanovená v článku 3 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách. Členské štáty EÚ preto budú mať právo na základe svojich vnútroštátnych právnych predpisov a prípadne v medziach Európskeho dohovoru o cezhraničnej televízii a iných uplatniteľných ustanovení medzinárodného práva obmedziť príjem a retransmisiu audiovizuálnych mediálnych služieb pochádzajúcich zo Spojeného kráľovstva¹¹.

Všeobecné informácie o právnych predpisoch Únie uplatniteľných na audiovizuálne mediálne služby sú dostupné na webovom sídle Komisie venovanom pravidlám EÚ v oblasti audiovizuálnych mediálnych služieb (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/audiovisual-media-services>). Tieto stránky budú v prípade potreby

¹⁰ Zmluvnými stranami tohto dohovoru je 20 z 27 členských štátov EÚ a Spojené kráľovstvo. Zmluvnými stranami nie sú tieto členské štáty EÚ: Belgicko, Dánsko, Grécko, Holandsko, Írsko, Luxembursko a Švédsko (<https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/132>). Rozsah pôsobnosti tohto dohovoru je ohraničenejší ako rozsah pôsobnosti smernice o audiovizuálnych mediálnych službách, pretože tento dohovor upravuje iba služby televízneho vysielania. Tento dohovor sa nevzťahuje na audiovizuálne mediálne služby na požiadanie a služby platformami na zdieľanie videí.

¹¹ V článkoch 13, 16 a 17 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách sú stanovené osobitné pravidlá na podporu distribúcie a výroby európskych diel, ako je napríklad minimálna kvóta vyhradená pre európske diela. V článku 1 ods. 1 písm. n) smernice o audiovizuálnych mediálnych službách sa za „európske“ považujú diela s pôvodom v tretích európskych krajinách, ktoré sú stranou Európskeho dohovoru Rady Európy o cezhraničnej televízii a ktoré spĺňajú podmienky uvedené v článku 1 ods. 3 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách. Preto sa v súlade so súčasným znením smernice a bez toho, aby bola dotknutá akákoľvek budúca zmena právneho rámca, budú diela pochádzajúce zo Spojeného kráľovstva považovať na účely splnenia kvót podľa článku 13, 16 a 17 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách za európske diela aj po skončení prechodného obdobia.

aktualizované a doplnené o ďalšie informácie.

Európska komisia

Generálne riaditeľstvo pre komunikačné siete, obsah a technológie